

Здійснення Програми КПРС — основа діяльності Ленінського Комсомолу

МОСКВА, 1 серпня. (ТАРС). Центральний Комітет ВЛКСМ прийняв рішення про роботу комсомольських організацій по роз'ясненню і пропаганді серед молоді проекту Програми КПРС.

Нова Програма партії — важливий політичний і теоретичний марксистсько-ленінський документ нашої епохи. Молодь, як і весь радянський народ, бачить в ньому вияв своїх життєвих інтересів, своїх сподівань і надій. Здійснення Програми КПРС буде основою всієї діяльності Ленінського Комсомолу по комуністичному вихованню молоді, участі в створенні матеріально-технічної бази комунізму.

В проєкті Програми КПРС велику увагу приділено Всесоюзній Ленінській Комуністичній Спілці Молоді. Партія розглядає молодь як будівничу, творчу силу в боротьбі радянського народу за комунізм. Комсомол покликаний в ще більшій мірі виявляти ініціативу і почин в усіх галузях життя, розвивати активність і трудовий героїзм молоді.

Для Ленінського Комсомолу, всієї радянської молоді, говориться в постанові, тепер немає більш священного і почесного завдання, ніж активна участь у здійсненні накреслених партією. Роз'яснюючи велику програму будівництва комунізму, комсомольські організації повинні розвивати у юнаків і дівчат прагнення наполегливо, натхненно працювати, виконати свій почесний обов'язок в будівництві комуністичного суспільства. Вивчення проєкту Програми партії повинно допомогти кожному молодому робітникові, колгоспникові, молодому спеціалістові, службовцеві, студентові й учневі усвідомити і визначити свій вклад у виконання розробленого партією плану будівництва комунізму, бачити в комунізмі живу, практичну діяльність. Важливо в ході цієї роботи озброїти всю молодь розумінням зв'язків між її повсякденною працею, підвищенням її продуктивності, впровадженням передового досвіду, нової техніки, зростанням кваліфікації і загальною перспективою будівництва комуністичного суспільства.

Глибоке вивчення проєкту Програми КПРС, підкреслює ЦК ВЛКСМ, повинно сприяти вихованню у юнаків і дівчат беззавітної відданості Комуністичній партії, справі комунізму, розвивати почуття гордості за історичні досягнення радянського народу.

Програма КПРС допоможе молоді ще чіткіше і ясніше зрозуміти великі переваги соціалізму та комунізму перед капіталізмом, свої інтернаціональні обов'язки перед країнами соціалістичного табору і всіма трудящими.

Всі свої сили, знання і досвід, заявляє Центральний Комітет ВЛКСМ, молодь повинна спрямувати на здійснення програми побудови комунізму, накресленої партією.

Вітаємо, схвалюємо

ЗА ДВА десятиріччя ми в основному побудуємо комунізм. Так намічає Комуністична партія — так воно й буде. Адже наші перемогли завойовані під керівництвом партії комуністів, а плани її на світле завтрашнє — сміливі і реальні.

Як не пишати тим, що ми, гірники, разом з усім радянським народом будемо комунізм, будемо жити при комунізмі.

Наша бригада зобов'язалася до дня відкриття історичного ХХІІ з'їзду КПРС дати країні понад план 50 тисяч тонн вугілля. Вже зараз на рахунок бригади 45 тисяч тонн понадпланового палива.

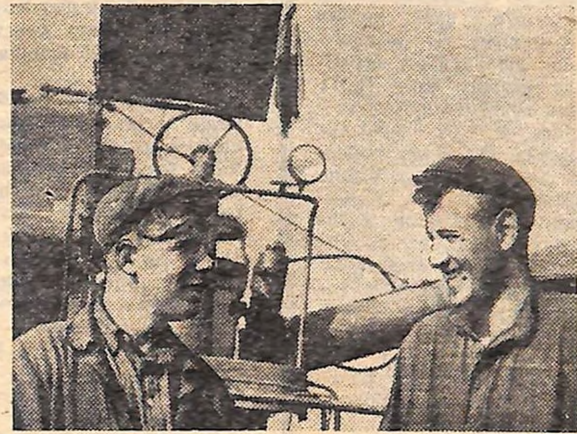
Після опублікування проєкту Програми партії — цього грандіозного плану побудови комунізму колектив бригади переглянув свої зобов'язання і до дня відкриття партійного з'їзду вирішив дати понад план ще 5 тисяч тонн вугілля.

Наші зобов'язання будуть виконані, бо вони реальні.

Л. ЗАМ'ЯТКІН,
машиніст екскаватора
Семенівсько-Головківського
вуглерозрізу.

ДОЛЮ ВРОЖАЮ СЬОГОДНІ ВИРІШУЄТЕ ВИ, МЕХАНІЗАТОРИ

І В О Д І І

Хорошими темпами ведуть жива молоді механізатори колгоспу імені Леніна Олександрійського району. Вже на третій день збирання колоскових комбайнер Федір Прокопенко та його помічник Анатолій Васильєв намотали 626 центнерів зерна, за що одержали Перехідний вимпел. За 13 робочих днів з бункера їх комбайна відвантажено 6.555 центнерів пшениці.
На знімку: Ф. ПРОКОПЕНКО (зліва) та А. ВАСИЛЬЄВ.
Фото В. КОВПАКА.

В ЄДИНОМУ КОМПЛЕКСІ

ЩЕ здалеку на темнозеленому фоні кукурудзи золотистими вершинами сяють ожереди солом. То справа рук молодих механізаторів. Вдень і вночі не вщухає басовита мелодія тракторів на ланах аджамського колгоспу «Росія». На ділянці, де щойно обмолочені хлібні валки, виводять свого трактора «Беларусь» Анатолій Михайлюк і Андрій Кравченко. Волокушено вони стягають і скиртують солом. А по слідах тягає грабик своїм «Універсалом» Давид Черненко.

— Всі рештки підбираю, — говорить він, — щоб краще було орати, та й головне — це ж корм!

У першій комплексній бригаді уже заготовлено грубих кормів з площі 350 гектарів.

А як спадає на землю коротка літня ніч, на звільнені площі виводять сталевих коней хлопці — трактористи Іван Щербина, Леонід Гончаренко, Андрій Шаравара. Трьома «ДТ-54» цілу ніч крають масний чорнозем — майбутній урожай врожаві торують шлях. 259 гектарів зораних площ вже мають на своєму рахунку молоді механізатори.

І. НАЗАРЯТІЙ,
наш позаштатний кореспондент.
Кіровоградський район.

ЗА МИР І ЩАСТЯ

Знову партія звертається до народу, знову радиться з ним. Вирішується питання величезної ваги: комуністи і комсомольці, безпартійні, всі радянські люди обговорюють проєкт Програми нашої рідної партії, проєкт побудови комуністичного суспільства. Велике хвилювання викликав проєкт Про-

грамми і серед колгоспників нашої артілі.

Єднання партії і народу — це велика сила. Володимир Ілліч Ленін вчив зміцнювати зв'язки, закликав радитися з широкими масами в кожному складному питанні.

Нині нашим очам відкриваються світлі горизонти. Все ближчою стає найвища мета нашої партії, зрими риси комунізму проявляються вже в наш час. Це говорить про те, що наше покоління житиме в комуністичному суспільстві. В проєкті Програми поступальний рух до комунізму вимірюється ближчими двома десятиріччями. Справа тепер тільки в тому, щоб кожний усвідомив реальність поставлених завдань.

В нашій артілі, де я працюю агрономом, є немало працюючих механізаторів, старанних кукурудзодів і хліборобів. Колгосп зараз закінчує збиральні роботи, продає хліб державі. Ми твердо пам'ятаємо про те, що від нас самих залежить зростання добробуту радянських людей, і тому працюємо, не покладаючи рук.

І ще важливо ні в якому разі не допустити розв'язання імперіалістами війни. Навіть підготовка до неї, роз-

палювання мілітаристами воєнної істерії і гонка озброєнь важким тягарем лягає на бюджет кожної держави. Тому треба активніше боротися за мир.

В. ПОНОМАРЕНКО,
секретар комсомольської організації колгоспу імені Зайковського.
Вільшанський район.

ВИРОСТАЮТЬ СКІРТИ

У колгоспі імені 12-річчя Жовтня йшли комсомольські збори. Обговорювалося питання про участь молоді у збиранні врожаю. Голова артілі Михайло Петрович Нестеренко наголошував на тому, що збиральні роботи треба вести у комплексі, завершити їх у стилі строки.

Слова попросив комсомолец-причіплювач Олександр Шаповал.

— Комсомольську бригаду по скиртуванню солом ми можемо створити, — заявив Олександр. — І створимо... Я з охотою працюватиму в такій бригаді. Пишіть першим...

За ним виступили інші. Бригада була створена тут же, на зборах. Крім механізаторів, до неї ввійшли ще шість хлопців — Олександр Куценко, Василь Коваль, Олександр Колодяжний, Микола Третяк, Василь Хабіров і Микола Микитенко. Бригадиром обрали юнаки Олександра Куценка.

Не далося в перший день: ніхто з хлопців раніше не працював на скиртуванні. Допомогли старші колгоспники — показали, як класти солом, розрівнювати її, як керувати роботою механізаторів. А вже другого дня закінчила робота. Скирта росла на очах, кожної години лягали в неї десятки центнерів солом.

В. ЛИСЕНКО,

На знімку бригада скиртувальників (зліва направо): Олександр КУЦЕНКО, Василь КОВАЛЬ, Василь ХАБІРОВ, Олександр КОЛОДЯЖНИЙ, Микола МИКИТЕНКО.
Фото В. КОВПАКА.

В ЦІ ДНІ на підприємствах, в установах, культурно-освітніх закладах обласного центру трудящі широко ознайомлюються з проєктом Програми партії.
На знімку: робітники кіровоградського заводу «Сільгоспдеталь» обговорюють проєкт Програми КПРС. Другий справа — бригадир колективу комуністичної праці механічного цеху Григорій ОЛЕКСИЄВ.
Фото В. КОВПАКА.

ТРИВОЖНИЙ СИГНАЛ ЯК МОКРЕ ГОРИТЬ

Серед скошених валків сиротливо стоїть «Димитровець». Обслуговує агрегат — 7 чоловік на чолі з комсомольцем Анатолієм Диркою — з усіх усюдів виглядає автомашини. А її не видно.

— І для чого було виводити на поле комбайни? Щоб допомогти іншим простояти? — нервує комбайнер. — Сусіди он вже й віджинувалися, а нам з такими темпами до «білих метеликів» вистачить.

Обурення Анатолія Дирки зрозуміле. Справді, денний виробіток комбайнів у колгоспі імені Котовського Рівнянського району становить 5—7 гектарів при змінній нормі 11 гектарів. Щодня збиральні агрегати з наповненими бункерами простояють в загінках. 22 липня, наприклад, втрачено 5 дорогіших годин, 23 — 4 години, 24 — 3 години. І це в той час, коли на ланах колгоспу лежать необмолочені валки на площі 200 гектарів та ще на пні 435 гектарів колосових. А бригадир

комплексної бригади т. Майданюк і агроном т. Тхоржацький ніяк не визначають, хто ж із них відповідає за роботу автотранспорту, який так погано обслужує комбайни.

Та хіба тільки в цьому полягає їх безвідповідальність? Адже ж і за якістю збирання вони не слідкують. Комбайнер Василь Сокур, який працює на комбайні «РСМ-8», залишає гриви нескошеного хліба, а комбайні «С-6» (комбайнер Володимир Пухир) не обладнаний пристроєм для підгрібання колосків.

Багатий врожай через безтурботність і безвідповідальність тт. Тхоржацького і Майданюка перебуває під загрозою. Допоможіть, товариші керівники району, бригадиру і агроному визначити свої обов'язки!

О. КАЛЬКО,
наш позаштатний кореспондент.
Рівнянський район.

Земля — вона скрізь годівниця, всіма мовами вона — матінка, росте на ній рис чи просо, пшениця чи маїс, банани чи хлібне дерево. І скрізь полита вона людським потом, оброблена руками, з яких не сходять мозолі.

Сашко Христенко міцно потискає простягнуті йому шершаві селянські руки. У нього, прославленого цілинника, в номері московського готелю «Україна» перебував «увесь світ». Не запам'ятаєш імен, не кожний залишить адресу. Але врізалось у пам'ять одне головне питання: а як у вас?

Сашко — вмілий господар величезного соціалістичного високопродуктивного виробництва. Це про нього сказав якось Микита Сергійович Хрущов: «Є на цілині і 23-річний директор радгоспу «Київський» Карагандинської області Олександр Христенко, який показує добрий приклад, як треба працювати».

У господарстві — 36 тисяч гектарів угідь, 1350 корів, тисяча свиней, двадцять тисяч голів птиці. А було ж зовсім недавно: необжитий голий степ, палатки, вагончик, землянки. Ближче тридцять верст не знайдеш людей. Приїхало їх вісім чоловік — і всі геловні: головний інженер, головний бухгалтер, головний агроном. І він, Олександр, — головний у механічній майстерні. А втім, майстерні не було. І йому, майстрови-машинобудівникові, довелося сісти за кермо трактора...

Учасник форуму юності Олександр Христенко — зовсім не дипломат, людина він пряма, відверта. Тут, на форумі, він не господар, а люди з-за рубежу не гості. Тут всі вони на рівних правах, зацікавлені в тому, щоб знайти спільну мову, знайти шляхи спільної боротьби за щастя лю-

дини. Ти сам прийшов до цілинника почути правду, п. Франк з Норвегії, і не ображайся, що Олександр не вибирає тонких ходів, не стримує гніву й іронії, коли його обурюють твої слова. Йому ще не доводилось ось так, віч-на-віч, розмовляти з живим капіталістом. Він для нього тут не як сторінка з підручника історії. Він говорить на повний голос, він відстоює свою буржуазну точку зору. Як його перекопати?

Візьми, молодий буржуа з Норвегії, на пам'ять оці фотознімки. Там, на довіллі, вдома ще раз роздивився, розкинеш розумом. Ось бачиш — голий степ. А це панорама з висоти пташиного польоту — добре сплановане місто — наш цілинний радгосп тепер, і це все за якихось п'ять років.

Ось тут житлові будинки, лікарня, школа, бібліотека, клуб, поліклініка, сади, парки. Все це спільне і належить усім. Це і є соціалізм.

Ми йдемо в комунізм. Скільки хвилювання приніс учасникам форуму номер «Правди», як обговорюється в кулуарах проект Програми Комуністичної партії СРСР!

Наш добробут все поліпшується. В Радянському Союзі буде найвищий життєвий рівень порівняно з будь-якою країною капіталізму.

І тепер середня зарплата сільськогосподарського робітника в нашому радгоспі — 85 карбованців, сім'ям надаються окремі квартири. М'ясо, молоко, овочі їм продаються по знижених, найбільш мінімальних цінах. Ми йдемо до комунізму. Він для нас не просто ідея. Він — реальність, саме життя.

Олександр про все це розповідає в комісії «Сільська молодь». Хлібороби з різних кутків світу з

неослабно увагою слухають його. У нього з'явилося чимало особистих друзів. Давід з дружиною з США добре знають роботу на фермах. Багато корисного випитав у них Олександр. І вони його примусили досконально розповісти про перспективи і методи ведення великого господарства. Щиро дивувалися з масштабів його радгоспу канадці, чехи, румуни, поляки, болгар, африканці. З ними всього і не переговориш. Володя, Жозеф, Майя — їх записав Христенко вже в особисті друзі. Ось ще Любушка Сисоева, друга з Підмосков'я і студентка-заочниця, скільки у неї можна повчитись!

Вдома Олександра чекає теж Любушка, така ж бойова. Любов. Дружина. Була вона раніше комсоргом. Тепер командує в дитячому садку. Тому що з'явився санітар — чистий цілинник, пояснює гордий тато.

Там, вдома, багато чого чекає його з нетерпінням. Наливаються хліба, зростає кукурудза. Довелось похвилюватися — не балувалась погода. Тепер хлопці повідомляють: все налагодилось. На вірних людей залишив Христенко своє багатство. Там є Павловські — брати. Приїхали рядовими.

Тепер Григорій — головний інженер радгоспу, Яків — добрий слюсар, Микола — добрий керуючий відділком. Там є чудовий тракторист перших днів цілини Віктор Яремко, командири тракторних загонів Микола Орлик, Микола Ратушняк. Поки у директора справи в Москві, хай показують.

А справи у директора в Москві важливі. Він виступає на форумі. Він переконаний, що молодь — це велика реальна сила, яка може

ЗМІЦНЮВАТИ ЄДНІСТЬ НАРОДІВ — БЛАГОРОДНА СПРАВА МОЛОДІ

МОСКВА, 1 серпня. (ТАРС). В бурхливу течію форуму ввійшов документ, який схвилював усе людство, — проект Програми Комуністичної партії Радянського Союзу. Учасники молодіжної асамблеї не могли, звичайно, залишитися до нього байдужими. Вони читають його російською мовою, рідними мовами в газетах, що надійшли в столицю з їх країн.

І хоч великий документ ввійшов лише два дні тому, його поява вже вплинула на виступи промовців. Промовки скептики, які всупереч фактам не вірили або не хотіли вірити в перевагу радянського соціалістичного ладу, замовчали ті, хто намагався обілювати імперіалізм, твердячи, що він нібито несе людям прогрес, що, мовляв, це не з його вини в Анголі, наприклад, одна дитина з двох вмирає від голоду і хвороб, перше ніж навчиться ходити.

Мимоволі вони замовчали. Найавторитетніша партія нашої планети — партія комуністів Радянського Союзу — з величезною силою аргументації, твердо на весь голос заявила, що вікоза мрія найкращих умів людства — комунізм — стане дійсністю ще в нашому столітті, вперше за всю світову історію в радянському суспільстві приступлять до здійснення великого лозунга — «Від кожного — за здібностями, кожному — по потребам».

І чи не тому двадцятичотирирічний чехословацький шахтар, депутат Національних зборів Чехословацької Соціалістичної Республіки Августін Махата назвав програму «вражаючим документом», який освітлює шлях до світлого майбутнього не тільки радянським людям, але і всім народам. «Все для людини, в ім'я блага людини» — ця думка, що проходить через увесь проект нової Програми, — продовжував молодий чех, — доходить до серця кожного, хто живе на планеті. Ми, тут в Москві, обговорюємо насущні проблеми, які хвилюють молодих людей усіх континентів. І тим, що Програма Комуністичної партії Радянського Союзу закликає всіх людей до зміцнення миру і дружби на землі, вона стає ближчою і кожному учасникові форуму.

Свідченням загального інтересу до проекту Програми КПРС була зустріч молоді в клубі «Форум». Сюди прийшли юнаки і дівчата з усіх континентів. Кожному хотілося знати найголовніше, найістотніше, про що говориться в цьому історичному документі, який став тепер найважливішим в нашій дні.

...Швидко заповнюються ряди Великого залу Центрального Будинку літературів. Чути англійську, французьку, італійську, іспанську, німецьку мови. Члени молодіжних делегацій різних країн і континентів «оз-

броюються» навушиками синхронного перекладу.

Мексиканець і бразилець, негр з Африки і француз з Ліона, японець з острова Окінава та інду з Мадраса — всі вони, так само, як і інші, що зібралися тут, виявили великий інтерес до Програми Комуністичної партії Радянського Союзу.

З доповіддю про цей історичний документ перед учасниками форуму виступив член ради Міжнародної соціологічної асоціації, член-кореспондент Академії наук СРСР Ю. П. Францев.

Звертаючись до посланців юності усіх континентів, доповідач сказав, що Програма Комуністичної партії Радянського Союзу відкриває шлях у світле завтра. З ким же говорити про майбутнє, коли не з молоддю, яка є майбутнім людства.

Доповідач підкреслив багатство ідей, які містить проект Програми. Він докладно говорив про історичне значення документа, який внісено тепер на обговорення всіх трудящих Радянського Союзу.

Капіталізм — найбільша перешкода на шляху суспільного прогресу, заявив тов. Францев. Проект Програми говорить про той лад, який іде на зміну капіталізму. Завдяки самовідданій праці радянського народу, Комуністичної партії Радянського Союзу людство ді-

МОСКВА. ВСЕСВІТНІЙ ФОРУМ МОЛОДІ. З великою теплою і привітністю проходять зустрічі москвичів з учасниками форуму молоді.

На знімку: біля Будинку спілок москвичі розмовляють з друзями із Італії.

Фото Л. ПОРТЕРА і В. МАСТЮКОВА. Фотохроніка ТАРС.

стало реально існуюче соціалістичне суспільство, науку про побудову соціалізму.

Ю. П. Францев повідомив учасників форуму, що головне економічне завдання партії, радянського народу полягає в тому, щоб створити протягом двадцяти років матеріально-технічну базу комунізму.

Доповідачеві було поставлено багато запитань.

Великий інтерес викликав на зустрічі молодих парламентаріїв сьогоднішній виступ члена Радянської делегації Юрія Єльченка — депутата Верховної Ради Української РСР. Він говорив, що в Радянському Союзі немає професійних парламентаріїв. У Верховній Раді — в найвищому органі державної влади СРСР — 1378 депутатів, з них більше тисячі зайняті в промисловості і сільському господарстві. В це число входять 614 робітників і колгоспників. Водночас, підкреслив доповідач, у конгресі США, про демократизм якого так багато говорить буржуазна пропаганда, немає жодного робітника або фермера.

Доповідач розповідає про те, що Радянська влада надає молодому поколінню необмежені можливості для участі в управлінні державою. Поряд з людьми, навченими досвідом життя і праці, до Рад депутатів трудящих обираються кращі представники молоді. Промовець каже, що у Верховних Радах союзних і автономних республік 933 депутати віком до 30 років. Серед них українська колгоспниця Марія Пачтелюк, білоруська прядильниця Аліна Пивунова, чабан з Тянь-Шанської області Рахматалі Сартбаєв, учитель-чеченка Селіма Єзієва, грузинський студент Олексій Губаз.

Далі Юрій Єльченко розповідає про свою депутатську діяльність. Він каже, що, будучи керівником комсомольської організації України, часто виступає на сесіях Верховної Ради республіки з пропозиціями, які зачіпають інтереси молоді. І я не знаю прикладів, з гордістю заявив промовець, коли ці пропозиції не враховувались і не знаходили відображення у відповідних законах. Доповідач підкреслює, що він як депутат не одержує заробітної плати. Така матеріальна незалежність радянського парламентарія виключає ті незручності, з якими зустрічаються парламентарії ряду країн, що одержують заробітну плату за свою діяльність.

Від імені молодих депутатів представницьких органів влади Радянського Союзу доповідач звернувся з закликом до всіх молодих парламентаріїв і муніципальних радників піднести голос на захист миру за загальне і повне роззброєння.

Війна — ворог молоді

З високою активністю проходять засідання комісії «Молодь і роззброєння». Промовці настійливо підкреслюють, що молодь не повинна шкодувати сил, щоб добитися припинення холодної війни і ліквідації воєнних баз на чужих територіях, укладення угоди про припинення випробувань термоядерної зброї, мирного розв'язання берлінської проблеми.

У виступах порушуються різні сторони діяльності молодіжних організацій. Іноді виникає дружній спір, але всі сходяться на одному: спільний ворог молоді — війна. Тому на першому плані, як і раніш, повинна залишатись боротьба за мир.

На засіданнях цієї комісії в обговоренні проблеми роззброєння вже взяли участь представники молодіж-

